

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izvenem ponedeljke in dneve po praznikih, ter veča po pošti prejemam, za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gold., za pol leta 8 gold., za četrt leta 4 gold. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gold., za četrt leta 3 gold. 30 kr., za en mesec 1 gold. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele za celo leto 20 gold., za pol leta 10 gold. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah za dijake velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gold. 50 kr., po pošti prejemam za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četrti-stopne pečet-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr. če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvole frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo je v Ljubljani na celovški cesti v Tavčarjevi hiši „Hotel Evropa“. Opravništvo, na katero naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Tavčarjevi hiši.

Vabilo na naročbo.

Vse gg. dosedanje naročnike, katerim je naročnina potekla konec decembra in druge narodnjake vabimo na novo naročbo „Slov. Naroda“.

„Slov. Narod“ velja:

Za ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za celo leto	13 gld. — kr.
Za pol leta	6 „ 50 „
Za četrt leta	3 „ 30 „
Za en mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 krajc. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za celo leto	16 gld. — kr.
Za pol leta	8 „ — „
Za četrt leta	4 „ — „
Za en mesec	1 „ 40 „

Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijake velja znižana cena in sicer:

Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr.
Po pošti sprejeman „ „ 3 „ — „

Administracija „Slov. Naroda“.

O slovenski literarnosti.

Iz Rojana pri Trstu 29. decembra.
[Izv. dop.]

Lepe in zares premisleka in preudarka a tudi posnemanja vredne besede govoril nam je nedavno „Slov. Narod“ na prvem mestu to je v uvodnem članku. Edino polje, kjer je nam Slovencem dan denašnji dano izdatno i prosto raditi, je literarno polje. I dela se hvala bogu! Rodoljub, ki pozna naše domače književne razmere, sme zadovoljen biti. Ošabni nemški grof ne smel bi več širokoustno trditi, da lahko vso slovensko literaturo pod pazduho nese. Zadovaljni smemo biti s številom in z delom

slovenskih pisateljev. Ali kako pa oni z nami? To je vprašanje jako važno. Pisatelju treba je čitateljev. A ne samo čitateljev v ožjem pomenu besede, treba mu je naravnost rečeno čitajočega občinstva, ki njegovo knjigo kupuje. — Pisatelj, ki se dan denes pri nas Slovencih trudi obširno knjigo pisati in na svetlo dati, gotovo nema drugega nagona, nego rodoljubje, in družega namena, nego svojemu milemu narodu koristiti, kajti naš pisatelj se vsede k delu s prepričanjem, da se mu bode delo, katerega se latja, gmotno škodo in izgubo prizadelo. A navadno pisatelji niso v svili in v zlatu rojeni. Pa naj bi posamezen tudi premožen t. j. zmožen bil take žrtve prinašati, sme li narod to zahtevati, narod, ki mora svojemu nadarjenemu in izobraženemu sinu, ki svojo znanost in nadarjenost vso, svojemu narodu v korist in hasek obrača, hvaležen biti, in hvalo dejanski skazati mu? Govorimo od krito, bodimo praktični v sedanjem praktičnem veku. Mi čitatelji si moramo sami do prave vseobčne književnosti pomoči. Da mi čitatelji! Ne zahtevajmo od naših nadarjenih domovinskih sinov, od naših izvoljenčev, ljubljencev muz, le žrtve in vedne žrtve, nego segajmo po njihovih spisih. Vsacemu i koliko premožnemu rodoljubu, vsacemu Slovincu bodi naloga in sveta dolžnost, vsako domačo knjigo, ko hitro beli dan zagleda, uvrstiti svojej knjižnici, kupiti jo. Tako bomo v kratkem videli nepričakovan sijajen uspeh. Sam si pomagaj narod moj, in bog ti pomore! Ne drži križem rok, pričakovaje tuje pomoči! Nij je za nas tuje pomoči, to mislim, denes uže vsak optimist izprevidi. Nij je tuje pomoči, temveč velika nevarnost, pogibelj nam preti, ako se ne izdramimo iz malomarnosti, iz indiferentizma, in oskočimo torej po omenjenem poti našim marljivim pi-

sateljem, naši mladi uže tako lepo in nadejno se razcvetajoči literaturi.

Slovenski narod je v svoji celoti duševno bogato obdarjen od narave; podpira naj torej svoje spisatelje, in spravil bode veleume na svoje površje, na javnost pred svet, na katere bode smel ponosen biti, katere bo sam in ves izobražen svet občudoval, kateri pa bodo sicer v vsakdanjosti v pozabljenosti izginoli. To vam bodi priporočilo, to vam bodi „vezilo“ pri nastopu novega leta, dragi čitatelji „Slov. Naroda.“ V tem priporočilu je on tudi obsežen. On, edini slovenski dnevnik, možato tudi v političnem obziru zastopa narodne naše pravice, on ima poklic svetu vsak dan povedati, da smo, da se čutimo Slovence, tudi če nas tlačijo. Tudi njega moramo podpirati, tudi od njega ne moremo zahtevati le žrtve in vedno žrtve! Vsacemu i koliko premožnemu rodoljubu bodi sveta dolžnost, ne le čitati „Slov. Narod“, nego naročiti se nanj, i tudi mej svojimi i znanci to misel, to sveto dolžnost širiti. S čen vam pozdrav, srečno vam novo leto! bratje Slovenci. Pomagajmo si sami, in bog nam pomore!!

Politični razgled.

Notranje dežele

V Ljubljani 2. januarja.

Graški škof Zwerger je v staroletni pridigi tožil, da je pomanjkanje duhovnikov vedno večje, da se cerkev preganja in take reči.

Dunajski župan Felder je 30. m. m. po novi izvolitvi prisegal. V svojem govoru je deželni c. kr. namestnik omenjal posebno dosedanje zasluge Felderjeve, ter obljubil slobodne, samostalne občinske sklepe kot podlogo našega ustavnega življenja spoštovati in čuvati, do najskrajnejše meje postavne. Župan se je zahvalil in omenil, da občina

Listek.

„Slovenski Narod“.

(Poslano.)

Svet živi denes v veku papirja, kulturni narodi v čri časopisja. Vsak izobražen človek bere denes vsak dan ta ali oni časopis. Na čelu časopisja stoji kot naj starejše in najrazširjenejše politično časopisje. Nam Slovencem denes pač ne more nikdo več oporeči, da nismo „kulturni narod“. Ako bi pa to še kdo rekel, temu pokažimo v protu dokaz naše primerno mnogo časopisje. Na čelu našega časopisja stoji denes še zmirom edini naš politični dnevnik „Slovenski Narod“. Na razkrižju starega in novega leta pač ne bode odvisno, če ta naš edini dnevnik pred sebe vzamemo, ter ga od vseh njegovih četirih

oglov in po vseh četirih predalih pobliže pogledamo.

Na čelu nosi svoje lepo ime, — ime, katero bode živelo, dokler bode še kaj slovenskega naroda živega in zavedenega, za katerega življenje in za svoje se „Sloven. Nar.“ v vsakej svojej številki vojskuje. Razen svojega imena pove na čelu, koliko je star, kolikokrat izhaja, kje je doma, koliko velja, in — ne pozabimo tudi še znamenje plačanega davka. Na koncu lista so pa podpisani trije možje, lastnik, urednik in tiskar. To je „nationale“ „Slovenskega Naroda“.

Glavni spis „Slov. Nar.“ kakor sploh vsakega političnega časopisa je uvodni članek, v katerem se vsakdanja notranja in vnanja politična situacija kakor z bakljo razsvetljuje. Uvodni članek je glas stranke, katero list zastopa, uvodni članek je pole-

mika proti mnenji protivne stranke. Pisanje uvodnih člankov za „Slov. Nar.“ je pri denašnjih okoliščinah zelo kočljivo. Pisatelj uvodni članek mora urednik tiskovni in kazneni zakon zmirom v mislih imeti, drugači ga — kakor naš narod pravi — pri tej priči hudič vzame. Razni §§. so nastavljeni kakor zadrge okoli lista, ter krožijo okoli njega kakor smrtne pošasti. Na Češkem so baje tudi državni pravniki, kateri so naj več opozicijskih listov konfiskovali, zvezde, in križce, in trake, in rede dobivali, in take „exempla trahunt“ se ve da tudi v Ljubljani. Pisanje uvodnega članka je za „Slov. Nar.“ to, kar je za ladijo jadranje med Scillo in Charibdo, kateri pošasti je neki slovenski fitolog prisposobil s „silo in krivdo.“ Bog, izgnavši Adama in Evo iz paradiza, zagrozil se je človeškemu rodu, da si bode moral s pōtnim obrazom svoj vsakdanji kruh služiti.

ne more, velikanske premembe o upravi, posebno vtelenje okolišnih krajev, vzdrževati iz dosedanjih dohodkov. On se zanaša in računa na — državno podporo.

Češki list „Posel z Prahy“ neutralen v narodnih razporih mej mlado in staročehi, pravi, da je program mladočeški vseh točkah tak, ki ga more dr. Rieger sam podpisati izvzemši eno kar staročehi ne odobravajo t. j. vstopa v deželni zbor.

V **hrvatskem** saboru je pri budgetni debati predlagal dr. Makanec naj se izbriše 10.000 gld. dispozicijsfonda. A njegov predlog je padel z živahnimi izrazi zaupanja, do bana Mažuranića.

Vnanje države.

Iz Dubrovnika se poroča, da vlada v **Črnigori** veliko razdraženje, ker se podgoriška stvar nij rešila Črnogorcem po volji. Turška komisija je namreč spoznala samo štiri osebe krive pokolja v Podgorici. Črnogorski udje komisije so protestirali in zapustili turško zemljo. Ruski konzul je bil pozvan v Cetinje. Iz tega utegnejo resne stvari nastati.

Iz **Peterburga** se poroča, ka so slednji nepokoji na medicinski akademiji nastali vsled razporov, mej akademičnimi profesorji samimi. V profesorskem zboru namreč ste se ustanovili dve nasproti ostro stojеči stranki po narodnosti in sicer ruska proti nemške, h katerej je spadal zloglasni profesor Cion.

V **Španiji** je s starim letom tudi — republika umrla! Princ Alfons je proglašen za kralja in vojska ga je priznala. Vse to je prišlo naglo in nenadno. Bourboni so zopet španjski prestol zasedli. Videti je, da je Serrano sam igral z intriganti, kateri so poštenega Kastelarja izpodrinili in pot delali Alfonzu sinu prognaue Izabele. — Žalostno je za idealista, videti, kako se stari narodi za svobodo izkažejo nezrele in torej tudi nevredne.

Dopisi.

Iz Logatca 31. decembra. [Izvirni dopis.] V včerajšnjem „Slov. Narodu“ štev. 297 sem čital kandidate naše stranke, ter sem si ravno denes namenil volilcem našega kraja kandidate slovenske stranke priporočevati, ali žali bog — zamudil sem. Denes zjutraj namreč pride iz Planine od ondotnega glavarstva poslan K., katerega je tudi njegov „adjutant“ okr. sl. spremljeval, ter se je prav pridno trudil, pridobiti si glase za kandidate nemškutarske stranke, kar se mu je tudi — posrečilo! Pride namreč k enemu volilecu ter mu poda volilni list, kateri je bil uže od zunaj z naslovom, kam naj se pošlje previden. Ker pa volilcem, kandidatje

naše stranke znani niso bili mu poda nek listek, na kateremu so bili kandidati, se ve da nemškutarske stranke zaznamovani ter mu pravi, „da te naj zapiše na list, ker ti so kandidati, katere bodo volili vsi Ljubljancje“, ter ga se svojimi zviti besedami posilil, da je zapisal njegove kandidate in mu je list, kakor hitro ga je s kandidati napolnil, zopet zaprl in njemu izročil, kakor mu je zapovedal. Namestu, da bi se volilni listi po pošti na županije ali posamezno na vsacega volilca razpošiljali, se je raje zgoraj imenovani pregovarjalec, akoravno nij več, nego 3 volilci v Logatci, semkej pripeljal, ter si z zvijačo vse tri pridobil. Torej se vidi, da vlada vse moči napenja, da zmaga nemškutarska stranka, če tudi postavo prestopa.

Iz Notranjskega 1. januarja. [Izvirni dopis.] Da nij politična stvar to razpuščenje „kranjske trgovinske zbornice“ dokazovati so hoteli naši nasprotniki nemškutarji, da bi s tem nas slepili ter prevarili. Pa to se nij dalo in to so oni odmah spoznali ter videli, ka se na njih limance tako lahko ne usedemo. Torej treba je bilo druge strune napeti, namreč vse, kar so tudi učinili, saj jim je lahko, oni so c. kr. vladni, a vlada ima moč. Bismark pravi: „Jewalt jeht vor Recht“, torej, kjer je moč je tudi pravo. Evo torej, kako se zavoljo te nove volitve godi. Prej, nego smo mi mogli izvedeti, kedaj da bode volitev, pridrdra gospod komisar iz Postojne z legitimačnimi listi, ter jih okrog g. trgovcem nosi. Kako da se je ta gospod pri tej razdelitvi obnašal, naj dragi čitatelj razvidi iz sledečih vrstic. Prišedši k trgovcu ga gospod k. prav prijazno, kakor še nikoli popred, pozdravi, in še preje, ko mu list izroči, uže prične svojo agitacijo. Rekel je precej vsakemu trgovcu: saj ste mojega mnenja zavoljo volitve, ter prepričan sem, da bode te volili (vladne) kandidate. Pri tej besedi je izlekel ven list, na kateri so oni napisani bili, torej kar podpišite, s tem si tudi pot v Postojno prihranite, kajti tja bo treba iti k volitvi. Kakor tretji agitator fungiral je neki učitelj, kateri je tudi okrog pisaril, sicer on se kaže narodnega, pa „Zima“ je v Ljubljani, torej morajo črni vranovi skupaj leteti, značaja pa ne moramo dosti pri kranjskih učiteljih kupovati ali iskati, ker tu je le številka mala, katera ga posede. Še nekaj: g. komisar pravil je vsacemu trgovcu,

da se mora vsak legitimačni list le njemu poslati. Ali mar res to postava terja? Jaz mislim da ne. G. komisar bi morebiti rad to imel, da bi potem lahko kakega konfisciral, ali kali? Upravičeno bi pa morda bilo, ka bi se nekoliko od njega nabranih listov konfisciralo, kajti dosti jih podpiše, ki bi rajši ne. —

Iz Senožeč 1. januarja. [Izv. dop.] Včeraj, t. j. 31. decembra dopoldne, o strašni burji (še psa ne bi nihče iz hiše podil) se pripelje na saneh iz Postojne v Senožeče c. kr. okrajni koncipist vitez Gutmannsthal. Na poti je moral se svojo lastno viteško roko prenašati sani, da je mogel naprej. V Senožeče prišedši hitro pokliče k sebi okrajnega šolskega nadzornika in nadučitelja g. D. in hajdi k trgovcu in v pivovarno. Na obeh krajih prezentira g. Gutmannsthal, ces. kr. koncip. v polni uniformi list z napisanimi vladnimi kandidati za trgovinsko zbornico in prigovarja, da slednjič trgovec in pivovarne knjigovodja podpišeta volilna lista. Oba sta bila iznenadjena i kedo se bi ustavljal tako lepo uniformiranemu gospodu. A zdaj ju je sram preklicati. Gospodu okrajnemu šolskemu nadzorniku in nadučitelju bi pač ne bi bilo treba omenjenemu gospodu asistirati; naj pomisli, da Pirkarjeva doba ne bo trajala vekomaj, kaj potem?

Domače stvari.

— (Škandali pri trg. volitvah) so objasnjeni v naših dopisih. Tako nepostavno se je od vladnih organov na vsej liniji ravvalo. Proti temu nobena poštena stranka ne more uspešno boriti se. — V Ljubljani so magistratni raznašalci legitimačnih listov imeli c. kr. ukaz, nikomur povedati, da bodo ti listi raznašani, in da morajo od 9. do 11. vse raznesti. Precej za njimi, so hodili, vladni agitatorji. — V uradni „Laibacher Ztg.“ je stoprv včeraj volitev objavljena bila, torej zopet nova nepostavnost! Volitve v obrtnijski oddelek bodo 15. januarja. V ta oddelek moramo zmagati, ker voli polovico obrtnikov. Kdor koli kak patent plačuje, je volilec v ta oddelek. Naj torej rodoljubi pazijo, da vsaj tu ne pride c. kr. agitacija pred nami. Precej je treba opozoriti ljudij da bog varuj komu volilni list iz roke dati.

— (Škandal!) Čujemo iz najzanesljivejših virov, da našim volilcem niso vladni

To prokletstvo za nobenega v tolikej meri ne velja, kakor za pisca uvodnih člankov „Sl. Naroda.“ K pomislim na državnega pravniika pride še vsa gorjupost domačega prepira. Urednik „Slov. Nar.“ mora vsak dan najmanj tri trne požreti in tri kaplje strupa povžiti. V burnih časih ne manjka predmetov za uvodne članke. Huda je pa ob časih politične tišine. Tačas je treba vsa jadra razpeti, da se kolikor toliko politične sape v nje vjame. Politični uvodni članki so denes to, kar je bila agora v starih Atenah, in forum v starem Rimu.

Za uvodnim člankom pride navadno drugi, dejal bi pouvodni članek. Njegov predmet je navadno reševanje zakonskih osnov, pa tudi narodno-gospodarsvene stvari. — Za tem pride obligaten političen pregled. V njem se na kratko pove, kaj je politično-novega v državnem in v deželnih zborih, na

Francoskem in Pruskem, v Rimu in Berlinu, v prekomorskih deželah, pri antipodih in v devetej deželi. — Za političnim pregledom pridejo izvirni dopisi iz vseh šestih kronovin, po katerih razkomađani udje slovanskega naroda stanujejo, iz Dunaja, Zagreba, Budimpešte, Belgrada, Bosne, Prage in Peterburga. Če se vsi drugi slovanski časopisi skupaj vzamejo, nemajo vsi skupaj toliko izvirnih dopisov, kolikor jih ima „Slov. Nar.“ To nij samohvala, to je konstatovanje faktičnega stanja. — Za dopisi pridejo dnevne novosti, ali tako zvane „notice“. Mnogo nas bralcev „Slov. Naroda“ najprej notice preberemo. Mnogo pikantnih notic da baje več naročnikov, nego še tako diplomatično pisani uvodni članki. Kakšen prav originalen „samomor“; kedaj so prišle prve črešnje in prve lastavice; krava, ki je tele z dvema glavama povrgla; vremenske prikazni in enake no-

vosti bere baje filisterski svet veliko raje, nego bog ve kaj. — Za dnevnimi novosti pride prostor „javnega govorišča“. Uredništvo za zadržaj te rubrike navadno ne prevzema odgovornosti. Javno govorišče je javna arena. Iznenada se prikažeta na njem dva protivnika. Dvakrat, trikrat se na naglem sprimetá, zlasata, spehata, na tla vžeta, po prahu povaljata, in — kakor hitro zaslišita krehot škandalaželnega občinstva — se naglo spet spustita in vsak na svojej strani osramočena iz arene zbežita. Občinstvo je sodnik mej njima, ter tistega za zmagovalca proglasi, ki je svojega protivnika prav „zmahno“ razkožuhal, njemu kliče „Jo triumphe!“ Na javnem govorišču se poštenje brani in napada, se hvala in slava deli in krni, napake grajajo itd. Javno govorišče je mesto za pamflete, je to za časopis, kar je „gmajna“ za občino. Sicer ima pa javno

raznašaleci niti legitimacij v roke dali, ker so se branili vladne kandidate precej podpisati. To dokažemo. Je-li to pravna država?

— (Brandstetter contra „Slov. Narod“.) Znano je, da je bil g. Brandstetter, mariborski poslanec, ki je hotel „Sl. Nar.“ tožiti, enkrat propal. Vložil je potem drugo tožbo po svojem advokatu dr. Holcingerju. A odvetnik „Slovenskega Naroda“ g. dr. Moše v Ljubljani je tudi zoper to novo drugo Brandstetterjevo tožbo rekuriral in zopet — zmagal. Brandstetter „Slovenskemu Narodu“ ne more v onem dopisu glede njegovega rudniškega trgovanja z vlado nič. Vendar v tej zadevi stvar nij končana, da hoče našega bivšega odgovornega urednika zaradi zanemarjene dolžnosti pred — okrajno sodnijo tožiti.

— (V ljubljanski čitalnici) je bila na Silvestrov večer živahna veselica. Pevci so nas izvrstno zabavali. Kar nam nij bilo po godu, bila je nedostatna gostilnična postrežba. Pri enacih prilikah naj gospa krčmarica bolj poskrbi, da se ne bode moralo na vsako reč pol ure čakati. — Tudi misel Preširnovi lepo pesen „Luna sije“ — persifrirati, nij bila srečna, torej zasluženo — izsikana. Naj se parodirajo druge na pr. nemške pesni, a ne stvari, ki so vsakemu omikanemu Slovincu tako rekoč svete.

— (Kamniška narodna čitalnica) napravi v svoji dvorani svoj redni občni zbor 6. prosinca s sledečim načrtom: a) nagovor predsednikov, b) poročilo tajnikovo o društvenem delovanju minolega leta, c) poročilo blagajnikovo o stanju društvene blagajnice, d) volitev predsednika, blagajnika in 7 odbornikov za prihodnje leto, e) volitev dveh pregledovalcev računov, f) posamezni nasveti in pritožbe društvenikov. Začetek ob 5. uri popoldne. Vsi čestiti društveniki se uljudno vabijo, udeležiti se gotovo obnega zбора.

Odbor.

— (Iz Maribora) se piše goriški „Soči“: Kako živahno življenje bilo je pri nas pred večimi leti, kako pogostoma so bili shodi domoljubov, veselice itd. In kaj pa zdaj? Vse je mirno, vse je tiho, vse spi zimsko spanje po leti in po zimi. Zakaj se čitalnica ne giblje? Ali je mar v slabem materialnem stanju? utegne kdo vprašati. Nikakor ne, ima še premoženja dovolj, samo ljudij nijma, ki bi jo oživljali. Nij pa treba misliti, da bi v Mariboru Slovencev ne bilo. Naše mesto Vam

ima gotovo $\frac{1}{3}$ Slovencev, vsaj se je mesto največ iz došlih Slovencev množilo. In koliko omikanih Slovencev ti je tu, v vsakem stanu je po več zastopnikov slovenske narodnosti. Tu so slovenski odvetniki, notarji, zdravniki, profesorji, učitelji, uradniki, trgovci, itd. In kaj storé vsi ti domoljube za razširjevanje in okrepčevanje slovenskega jezika in slovenske narodnosti? Nič. Toda tudi v družih obzirih naši domoljubi ničesar ne storé. Posvetni domoljubi nima jo razen svoje zaspane čitalnice niti enega društva. Nemci in nemškutariji imajo pa prav veliko društev. Kako lahko bi mariborski domoljubi oživeli čitalnico, napravili si slovensko politično društvo, posojilnico itd.

— (Iz srednjega Krassa) se nám piše, da je minoli teden pobelil sneg celi Kras, teden pred tem je bilo pak lepo, južno vreme, da je vse pomrznilo, in se ne upa nikdo iz hiše. — 30. m. m. je hotel nekov kmet svoje vino peliati v Trst; ko pridejo k colskemu kolu pri Repentabru, se jim voz nagne, držanje je bilo zastoj in voz se prekuče na stran ceste. K sreči nij bilo mnogo škode, ker so bile posode iz hrastovega lesa. Enacih nesreč se je uže letos mnogo pripetilo na naši skladnej cesti, ker pomanjkuje odrivalnikov. — O živinski kugi se nič več ne čuje v tržaški okolici in pripoveduje se, da se prihodnji četrtek odpravijo nastavljenе straže.

— (Iz Gorice) se nám piše: Naša lepa Gorica je zdaj kakemu severnemu mestu podobna; snega leži po mestu polno. Mestianie pripovedujejo, da enacega nij bilo uže 10 let v „avstrijski Nizzi“. — Goriška čitalnica napravi letošnji predpust 6 plesov in 2 besedi v postu. Veselice po veliki noči in predavanja v postu se bodo ob dotičnem času naznanile. Časnikov ima čitalnica 42 v različnih evropskih jezikih.

— (O dr. Schafferji, zastopniku ljubljanskega mesta) piše dunajska dobro nemška in ustavoverna „Vorstadt-Ztg.“ 11. decem. v tem le spoštljivem tonu: „Da sitzt im Hause als Vertreter der Stadt Laibach ein Herr Dr. Schaffer. Was hatte dieser Herr es nöthig, gestern auf die Slovenen loszupauken, ohne irgend eine zwingende Veranlassung? Stimmen denn die Jungslaven nicht in fast allen Fragen des Staatsrechtes und der Freiheit wie Ein Mann mit der Verfassungspartei? Befestigt man diese doch gewiss höchst erfreuliche Allianz, wenn

man mit Spott und Hohn über nationale Bestrebungen sich äussert, die den Reichsrath als solchen doch nicht im mindesten beirren oder ihm gar gefährlich sein können? Lasse man doch den Landtagen, was ihnen zukommt, und kümmerge man sich im Abgeordnetenhaus doch nicht um Dinge, welche vielleicht Abgeordnete von der Qualität des Herrn Dr. Schaffer für „bedeutend“ und „hochpolitisch“ halten mögen, es aber in der That nicht sind.“

— (Popravek.) Lašiča so iz Goriške bolnišnice, ne iz „čitalnice“ domov v Renče odpeljali, kakor je bilo napak tiskano v „Sl. N.“

Razne vesti.

* (J. Strelbicky). polkovnik ruskega general-štopa, je izdal v ruskem jeziku knjigo, v koji obravnava površje ruske države za vlade cara Aleksandra II. Evropska Ruska z vsemi rekami, jezери, otoki in azovskem morjem meri po Strelbickega najnatančnejših merjavah 107.610-72 zemlj. □ milj. Azijanska Ruska z otoki, sladkimi vodami, aralskim jezerom in hvalinskim (kaspiskim) morjem pa obsega 292.619-31 □ milj. Iz tega je razvidno, da je azijska Ruska skoro trikrat večja od evropske, ter da naš brat Rus gospoduje na prostoru, ki zavzema šestino vesoline zemeljske krogle. — Zarad primerjave dodajemo, da avstrijsko cesarstvo pokriva prostor 11.306 zemlj. □ milj.

* (Vojaki) so se božični večer pretepali na Dunaji, kakor to poroča vojaški časnik. V neko krčmo je namreč prišel Kočvar svoje pomanrče in škatljice ponujat. Nek artilerijsk podoficir stavi, dobi, a pri tem se začne prepir mej njim in pa mej Kočvarjem. Iz prepira nastane tepež, da je bil Kočvar s svojim „hoch oder nieder“ iz krčme pahnen. Kočvar gre na policijo. A ko gredo policaji vojake mirit, jih ti natapo, ter izpahajo iz krčme. Koncem zapuste i vojaki krčmo ter na ulici v kasarno gredoč naklestijo vsakega policaja. Zopet se slišijo glasovi iz mej ljudstva, naj bi se vojakom nošenje orožja zvunaj službe ne dopuščalo.

* (Časnikov v Parizu) zdaj izbaja 754, nekaj vsak dan, nekaj na teden, nekaj na mesec. Od zadnjih se bavi njih 53 s teologijo, 63 s pravoslovjem, 56 s zabavnim berilom, 53 z literaturo, filozofijo, jezikoslovjem, etnografijo in bibliografijo, 59 z modami, 78 z različnimi obrti, 69 z medicino in farmacijo, 25 s pedagogiko, 17 z godbo, 24 z vojaštvom in marino, 18 s poljedelstvom in vinorejo itd. Število dnevnikov znaša 37, ono političnih „pregledov“ 11. Število provincijalnih političnih listov znaša 562. Od teh jih je 155 vladne ali septenalistične

govorišče tudi svojo svitlo stran: lačen prosi kruha, udova s peterimi otroki milodarov, pogorelec pripomoči, in uredništvo drži dragevoljno žakelj za biro milodarov.

„Slov. Narod“ ima tudi svoje pokopališče. Navadni mrlični dobe v izkazih vsak mesec umrlih navadni borni križec. Odličnejšim vreže se črno zaokvirjen nagrobni kamen. Slovenskim korifejam postavi se pa visoki obelisk v obliki formalnega nekrologa. Tik poleg pokopališča ima „Slov. Narod“ svoj mali vrt ec, ki je s črto, kakor z dolgo šranjo od ostalih spisov ograjen. V njem ne rastejo sicer tako dišeče in tako krasnobarvene cvetlice, ali celo eksotične rastline, kakor n. pr. v „Zori“, vendar pa ima „Slov. Narod“ vsak dan nov „frišen pušelj“ za klobukom. — Ne pozabimo še na izkaz došlih tujcev v Ljubljano, na loterijske srečke,

na denarni kurs, na tržno ceno, in na oglase slovenskega gledališča.

Zadnja stran „Slov. Naroda“ je javni semenj. Uredništvo nema s tem prav nič opraviti, pač pa opravištvu, ki za inserate „plačevino“ pobira. Tu se blago ponuja in išče, delo ponuja in išče, služba ponuja in išče, denar ponuja in išče, in še celo ženin in nevesta se moreta ponujati in iskati. Reklama kaže v vseh mogočih oblikah svoj iznajdbeni talent. Tu je gonja in gnječa za denarjem. Slepništvo, pustolovstvo, vetrogonstvo, „švindeli“ razprostrirajo v oglasniku svoje črne krelute. Na svetu je pač uže tako: eden ima žgance, pa mašče nema, drugi pa ima mašče, pa žgancev nema, in ta dva vedno drug drugega iščeta. Sicer se pa more, če se hoče, tudi v časopisni oglasnik poezija prenesti. V neke nemške šaljivej operi se časopisni inserati, javstveniki, krojaški računi,

popotni list in enake stvari pojejo po arijah iz naj glasovitejših oper! Zakaj setaka čast tudi oglasniku „Slov. Naroda“ ne bi pripetiti mogla?

Vse to prinaša „Slov. Narod“ vsak dan. Urednik, dopisatelji, korektor, stavci, mašinisti vsi gibljejo dan na dan svoje roke, da zadovoljijo bralcem, naročnikom. Glavna stvar za „Slov. Narod“ pa so, kakor za vsaki list naročniki. Mi Slovenci smo mej slovanskimi narodi to, kar je bil Benjamin mej Jakopovimi sinovi: naj manjši, gledajmo, da bodemo majki Slavi tudi najmilejši, in to bodemo s tem dosegli, da jej ostanemo najvernejši. Utrdimo stebre naše narodnosti, katere smo s tolikim naporom po konci postavili in mej katerimi nij najzadnji naš „Slovenski Narod“, zato je dolžnost nas narodnjakov, da ga podpiramo in mu novih podpornikov pridobivati si prizadevamo. — r.

100 legitimistične, 81 bonapartistične, 226 pa republikanske barve. Listovi republikancev se tiskajo počez na dan v 221.730 eksemplarih, oni drugih strank vsega skupaj v 316.330 eksemplarih.

*(Sušica ali jetika) je po vseh krajih Evrope najbolj razširjena bolezen. Meji vsemi boleznimi terja ona največ žrtev. Posebno obiskuje mesta. Akoprav pa je tako razširjena, je vendar nekaj podnebij, kjer je njej. Tako postavimo se na Norveškem malo o tej bolezni zna. Na Islandiji in na farerskih otokih pak je popolnem neznana. Ravno tako Kirgizi v ruskih stepah ne vedo ničesa o njej. Sploh pak v Evropi od juga proti severu pojema.

Listnica uredništva: Zopetno prosimo gg. naročnike, da naročnine, reklamacije neprejetih listov, naznanila o premembah, itd. vse, kar se tiče razpošiljanja lista, ne pošiljajo uredniku ali uredništvu, nego naši „Administraciji Slovenskega Naroda“, ker je pri nas uredniško delo ločeno od administrativnega ali denarno-gospodarstvenega.

Vsem bolnim moč in zdravje brez leka

in brez stroškov po izvrstni Revalesscière du Barry

v Londonu.

28 let uže je nij bolezn, ki bi jo ne bila ozdravila ta prijetna zdravilna hrana, pri odraslih in otrocih brez medicne in stroškov; zdravi vse bolezni v želodcu, na živcih, dalje prsne, i na jetrah; žleze i naduho, bolečine v ledvicah, jetiko, kašelj, neprebavljenje, zaprtje, prehlajenje, nespanje, slabosti, zlato žilo, vodenico, mrzlico, vrtoglavje, silenje krvi v glavo, šumenje v ušesih, slabosti in blevanje pri nosečih, otožnost, diabet, trganje, shujšanje, bledičico in prehlajenje; posebno se priporoča za dojenke in je bolje, nego dojnično mleko. — Izkaz iz mej 80.000 spriceval zdravilnih, brez vsake medicine, mej njimi spricevala profesorja Dr. Wurzerja, g. F. V. Beneke, pravega profesorja medicine na vseučilišču v Mariboru, zdravilnega svetnika Dr. Angelsteina, Dr. Shorelanda, Dr. Campbella, prof. Dr. Dédé, Dr. Uré, grofinje Castlestuart, Markize de Brehan a mnogo drugih imenitnih oseb, se razpošiljava na posebno zahtevanje zastoj.

Kratki izkaz iz 80.000 spricevalov.

Spricevalo zdravilnega svetnika Dr. Wurzerja,

Bonn, 10. jul. 1852.

Revalesscière Du Barry v mnogih slučajih nagrađi vsa zdravila. Posebno koristna je pri driti in griži, dalje pri sesalnih in obistnih boleznih, a t. d. pri kamnju, pri prisadljivem a bolehnem draženju v skalni cevi, zaprtji, pri bolehnem bodenju v obistih in mehurji, trganje v mehurji i. t. d. — Najbolje in in neprecenljivo sredstvo ne samo pri vratnih in prsnih boleznih, ampak tudi pri pljučnici in sušenju v grlu. (L. S.) Rud. Wurzer, zdravilni svetovalec in člen mnogo učenih druŹtev.

Winchester, Angleško, 3. decembra 1842.
Vaša izvrstna Revalesscière je ozdravila večletne i nevarnostne prikazni, trebušnih bolezni, zaprtja, bolne čutnice in vodenico. Prepričal sem se sam gledé vašega zdravila, ter vas toplo vsakemu priporočam.
James Shoreland, ranocelnik, 96. polka.
Izkušnja tajnega sanitetnega svetovalca gosp.

Dr. Angelsteina.

Berolin, 6. maja 1856.

Ponavljaje izrekam gledé Revalesscière du Barry vsestransko, najbolje spricevalo.

Dr. Angelstein, tajni sanit. svetovalec.

Spricevalo št. 76.921.

Obergimpenn, (Badensko), 22. aprila 1872.

Moj pacient, ki je uže bolehal 8 tednov za strašnimi bolečinami vnetic jeter, ter ničesar pouŹiti nij mogel, je vsled rabe Vaše Revalesscière du Barry popolnoma zdrav.

Viljem Burkart, ranocelnik.

Montona, Istra.

Učinki Revalesscière du Barry so izvrstni.

Ferd. Clausberger, c. kr. okr. zdravnik.

št. 80.416. Gosp. F. V. Beneke, pravi profesor

medicine na vseučilišču v Mariboru (Nemčija), piše v „Berliner Klinische Wochenschrift“ od 8. aprila 1872 to le: „Nikdar ne zabim, da je ozdravila enega mojih otrok le takozvana „Revalenta Arabica“ (Revalesscière). Dete je v 4. mesecu vedno več in več hujšalo, ter vedno bljuvalo, kar vsa zdravila nijso bila v stanu odpraviti; toda Revalesscière ga je ozdravila popolnoma v 6 tednih.

Št. 64.210. Markizo de Brehan, bolehal je sedem let, na nespanji, treslici na vseh udih, shujšani in hipohondriji.

Št. 79.810. Gospo vdovo Klemmovo, Düsseldorf, na dolgoletnem bolehanju glave in davljenji.

Št. 75.877. Flor. Köllerja, c. kr. vojašk. oskrbnika, Veliki Varaždin, na pljučnem kašlju in bolehanju dušnika, omotici i tišcanji v prsih.

Št. 75.970. Gospoda Gabriela Tešnerja, slušateljja višje javne trgovinske akademije dunajske, na skoro breznadejni prsni bolečini in pretresu čutnic.

Št. 65.715. Gospodični de Montlouis na neprebavljenju, nespanji in hujšanju.

Št. 75.928. Barona Sigmo 10letne hramote na rokah in nogah i. t. d.

Revalesscière je 4krat tečnejša, nego meso, ter se pri odraslih in otrocih prihrani 50krat več na ceni, gledé hrane.

V plehaatih pušicah po pol funta 1 gold. 50 kr.

1 funt 2 gold. 50 kr., 2 funta 4 gold. 50 kr., 5 fun-

tov 10 gold., 12 funtov 20 gold., 24 funtov 36 gold.

— Revalesscière-Biscuiten v pušicah a 2 gold. 50 kr

in 4 gold. 50 kr. — Revalesscière-Chocolatée v prahu

in v ploščicah za 12 tas 1 gold. 50 kr., 24 tas 2 gold

50 kr., 48 tas 4 gold. 50 kr., v prahu za 120 ta

10 gold., za 288 tas 20 gold., — za 576 tas 36 gold

— Prodaje: Barry du Barry & Comp. na Du-

naaji, Wallfischgasse št. 8, v Ljubljani Ed

Mahr, v Gradcu bratje Oberanzmeyer, v Lu-

bruoku Diechtl & Frank, v Celovcu P. Bir-

bacher, v Lenci Ludvig Müller, v Mariboru

M. Morič, v Meranu J. B. Stockhanssen, v

Zagrebu v lekarnici usmiljenih sester, v Čer-

novicah pri N. Šnirhu, v Oseku pri Jul. Da-

vidu, lekarju, v Gradcu pri bratih Oberanz-

meyer, v Temešvaru pri Jos. v. Papu, mestnemu

lekarju, pri C. M. Jahnerju, lekarju, v Vara-

šdinu pri lekarju dr. A. Halterju, kakor v vsi

mestih pri dobrih lekarjih in specerijskih trgovcih.

tudi razpošilja dunajska hiša na vse kraje po poštah

akaznicah ali povzetjih

Dunajska borza 2. januarja.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Enotni drž. dolg v bankovcih	69 gld.	85	kr.
Enotni drž. dolg v srebru	84	90	„
1860 drž. posojilo	111	50	„
Akcije narodne banke	1001	—	„
Kredine akcije	27	50	„
London	110	50	„
Napol.	8	89	„
C. k. cekini	5	24	„
Srebro	104	80	„

Zahvala in priporočilo.

Alojzij Zechner

si jemlje čast, vsled odstopa in prepuščenja dose-

danje

„kavarne Evropa“

vsem svojim p. t. gostom in prijateljem za mnogo-

brojno, prijazno obiskovanje izrekat najiskrenejšo

zahvalo.

Ob enem prosi

Karel Simon,

kot podvzetnik te kavarne uljudno, dosedaj mu iz-

kazano zaupanje ohraniti tudi bodočno. Njegov

prvi nalog bode, ustrezati v vsacem ogledu čestitim

gostom po svoji moči. (1)

Črna kava 10 kr.

S odličnim spoštovanjem

Alojzij Zechner. Karel Simon.

Naznanilo.

Podpisani uljudno javlja, da je od 1. januarja

1875 prevzel

„kavarno Evropa“

v svojo lastno režijo.

Izborna, solidna postrežba in s posebno dobro

kavo in finimi likéri se bode vedno ustrezalo p. t.

gostom. (2—1)

S odličnim spoštovanjem

Karel Simon.

Najnovejše slovenske

F. Cimpermanove „Pesni“

obsegajoče 274 strani mali 8 °

se po 60 kr. dobivajo v sledečih bukvarnah:

v Ljubljani Kleinmayr & Bamberg, Giontini,

Klerr, Lercher, Till, „Národna tiskarna“; v

Gorici: K. Sochar; v Celovcu: Ed. Liegel;

v Trstu: G. H. Schimpf; v Ptujem: W.

Blanke; v Celji: K. Sochar; v Mariboru:

„Národna tiskarna“. (148—16)

Gabriel Piccoli, lekar „k angelju“ v Ljubljani, dunajska cesta,

priporoča slav. p. n. občinstvu sledeče uže občno znane zdravniške droge:

Anatherinova ustna voda in zobni prah.

Od vsake zobne in ustne bolezni obvaruje vsakdanje rabljenje moje ustne vode in mojega zobnega prahu, kajti ta dva produkta služita osobito za to, da se ojači zobno meso, da se odpravi gobasto zobno meso, da se ohrani zdravi duh sape in naravna barva zob, da se zavarujejo pred kostnim jedjenjem, pred zobnim kamenom, ki je zobri glazuri tako nevaren. Cena flaše ustne vode 60 kr., škatlja zobnega prahu 40 kr. (70—26)

Izleček iz Chine in Coke.

Najboljši dozđaj znani želodčni likér; pospeši cirkulacija, olajša prebavljivost, in podá različnim organom in členom nova moč in novo življenje. Cena flaše 80 kr.

Nezmotljivo sredstvo proti mrzlici,

gotovo zdravi proti vsaki prenehovalni bolezni. Uspeh mojega zdravila je pa izkušena istina, in vsak bolnik, ki bo sam na sebi to zdravilo poskusil, se bode vesel prepričal, da je najkrepkejše in najgotovejše sredstvo zoper mrzlico mej vsemi dozđaj znanimi. Flaša košta 80 kr.

Pravo norveško dorševo jetrno olje,

naravnost iz Bergena v Norvegiji naročeno. Posebno se rabi to bergensko dorševo olje proti revmatičnim bolečinam, protinu, pred vsem pa proti škrofelnjnom, proti sušici, kroničnim izpuščajem na koži in nervoznim bolečinam. Cena originalne flaše 80 kr.

Pravi Seidlitzevi prah,

1 tucat 70 kr.

Pravo borovniško žganje s soljo,

1 flaša 50 kr.

Pagliano-sirup

iz Florence, 1 flaša 1 gold.

Voda lancasterske lilije.

(Lancaster's Lily-Water.) Ta voda dá koži nenadejano belost in mehkost, jo obvaruje prezgodnih

gub, ter naredi, da vidoma zginejo. Dalje se rabi, da se preženó pege in mozoli, in da ozdravi naglo poke, katere se naredé zaradi suše ali

negladka. Z eno besedo, ta voda je pravi zaklad za toaleto, zaradi česar jo po pravici vse dame, katerim je za lepoto mari, visoko cenijo in

rabijo. Cena flaše 1 gld.

Naročila zunaj Ljubljane na zgorej imenovane droge, kakor tudi na vse druge zdravila se, če mogoče z vračajočo se pošto proti poštnem povzetju izvršujejo. Stroške za embalažo in ekspedicijo itd. nagradijo gospodje komitenti.